

РЕШЕНИЕ

№ 26043

гр. София, 05.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 20 състав, в публично заседание на 29.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Светлана Димитрова

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **11694** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административно - процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 46а, ал.1от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Я. М. Х., [дата на раждане] ,гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН],чрез адв. Б. Б. срещу заповед № 5664з-4696 от 30.10.2024г. на директора на дирекция „Миграция“-МВР .

С оспорената заповед, издадена на основание чл.44,ал.6,ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ и чл.13 във връзка с чл.8,ал.1 от Наредба за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административно сътрудничество при прилагане на Регламент Д. и Регламент Евродак и във връзка с обезпечаване изпълнението на наложената на чужденеца принудителна административна мярка /ПАМ/по чл.41,т.4 от ЗЧРБ “връщане до страна на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна“, която да се изпълни до страна на произход -С., чужденецът е принудително настанен в Специален дом за временно настаняване на чужденци/СДВНЧ/, за срок до 6 месеца, считано от датата на фактическото настаняване .

В жалбата са изложени твърдения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт поради необоснованост, допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, противоречие с материалноправните разпоредби и несъответствие с целта на закона. Твърди че ,административният орган не е назначил преводач при връчването на заповедта. Изложени са съображения за непропорционалност и несъразмерност на приложената мярка с данните за личността

на жалбоподателя. Обосновано е искане за отмяна на оспорената заповед.

Жалбоподателят се явява лично и заедно с упълномощения адвокат Б.: поддържа жалбата; ангажира нови доказателства, неоспорени от ответника и приети по делото. Претендира разноси.

Ответникът – директор на Дирекция „Миграция“, чрез процесуален представител юрк. В.Ч., застъпва становище за неоснователност и необоснованост на аргументите, с които се иска отмяна на оспорената заповед. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура - не изпраща представител, не взема становище.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Няма спор между страните, а се установява и от приетите по делото доказателства, че по отношение Я. М. Х., [дата на раждане] гражданин на Сирийска арабска република, със Заповед № 5364з-4694/30.10.2024 г. (л. 17 от делото), издадена от директора на Дирекция „Миграция“-МВР, е постановена ПАМ "връщане в страната на произход, страна на транзитно преминаване или трета страна; за обезпечаване изпълнението на тази заповед с процесната по настоящото дело Заповед № 5664з-4696 от 30.10.2024г. (л. 14) директорът на Дирекция "Миграция" – МВР е настанил чужденец в СДВНЧ - С., като в мотивите си се позовал на Предложение, рег. № 5364р-26175/30.10.2024 г. (л. 30)на началник отдел „Противодействие на незаконната миграция.“ Чужденецът фактически е настанен в СДВНЧ на 30 .10.2024г.

В същото предложение се сочи, че в отдел П. при Дирекция “Миграция“ е получено писмо, с изх. КП-04-147/25.10.2024г от директор на дирекция “Качество на процедурата за международна закрила“ в Държавната агенция за бежанците“ при Министерския съвет /ДАБ-МС/,л.20/, с което на основание чл.8 ,ал.1 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административно сътрудничество при прилагане на Регламент Д. и Регламент Евродак, уведомяват за обстоятелството, че на 30.10.2024г., по искане на Кралство Б. за обратно приемане ще бъде извършен трансфер към Република България на жалбоподателя. Посочени са и данни, че Република България вече е разгледала при регистрирането му в РПЦ Х., подадената на 28.09.2021г. от Я. М. Х., [дата на раждане] ,гражданин на С. молба за международна закрила, като с решение № 1443/17.02.2022г. на председателя на ДАБ-МС му е предоставен хуманитарен статут. С решение № 9521/12.09.2024г. хуманитарният статут на Я. М. Х. е прекратен. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

С предложение рег. № 5364р-26175/30.10.2024г. до директора на Дирекция “Миграция” – МВР е предложено на сирийския гражданин да бъде издадена заповед за принудително настаняване в СДВНЧ при Дирекция “Миграция”, предвид опасността да се укрие и да възпрепятства изпълнението на наложената ПАМ, както и до създаване на необходимата организация за осигуряване на документ за пътуване на лицето, транспортна връзка и билет до страната на произход. В предложението е посочено, че при направената преценка за възможността лицето да се укрие, е взето предвид личното поведение на чужденеца, който е напуснал територията на Република България и след това няма регистрирано влизане, както и фактът, че е установен на територията на Кралство Б., което дава основание да се предположи, че целта на чужденеца е З. Европа, а не търсене на международна закрила. В предложението е прието, че не могат да бъдат приложени алтернативните, предвидени

в чл. 55, ал.5, т.1,2 и т. 3 ЗЧРБ, обезпечителни мерки, тъй като в Дирекция “Миграция“ МВР не е постъпвала декларация от български гражданин с нотариална заверка на подписа за осигуряване на жилище и финансова издръжка на чужденеца по време на престоя му в Република България, няма данни чужденецът да притежава финансови средства, за да се приложи обезпечителната мярка – парична гаранция, няма и данни чужденецът да притежава валиден национален паспорт или друг документ за пътуване, който да бъде предаден във временен залог.

Прието е, че са налице обстоятелствата по чл. 34, ал.1 АПК и че единствено настаняване в СДВНЧ дава възможност на чужденеца да бъде извършен медицински преглед и да бъде локализиран на територията на страната. Изтъкнато е, че това е единствената ефективна мярка, която би гарантирала изпълнение на наложената му ПАМ, тъй като с поведението си чужденецът е доказал, че ще се опитва да напусне страната.

Въз основа на мотивите в предложението рег. № 5364р-26175/30.10.2024г, на основание чл. 44, ал.6, ал.8 и ал.10 от ЗЧРБ и чл. 13 във вр. с чл. 8, ал.1 от Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи действия по административно сътрудничество при прилагане на Регламент Д. и Регламент Евродак, както и заповед рег. № 5364з-4694/30.10.2024г. за налагане на ПАМ и предвид опасността чужденецът да се укрие и да възпрепятства изпълнението на наложената ПАМ, директорът на дирекция “Миграция” – МВР е издал обжалваната в настоящето производство заповед рег. № 5364з-4697/ 30.10.2024г., с която е настанен принудително в СДВНЧ до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация по изпълнение на наложената спрямо него ПАМ по ЗЧРБ за срок до 6 месеца, считано от датата на фактическото настаняване.

Видно от отбелязването върху оспорената заповед се установява че същата е връчена на 30.10.2024 лично на оспорващия, с участието на преводач В. Г. П..

По делото са приети, без оспорване писмени доказателства представени с жалбата: копия на молба за предоставяне на убежище от жалбоподателя до президента на Република България с УРИ 105400-4940/11.11.2024г. и молба за възстановяване на хуманитарен статут до ДАБ – МС с УРИ 105400-4942 от 11.11.2024г.

В хода на съдебното производство са представени от жалбоподателя чрез представляващия го адвокат и приети като доказателства писмени документи, а именно незаверено ксеро копие от Договор за преобладаване под наем на недвижим имот от 20.11.2024г., сключен между А. Д. А. в качеството му на посредник и шест физически лица като ползватели, между които и жалбоподателя по делото, неподписан от страните.;ксерокопие на семейна карта, издадена от министерство на вътрешните работи-граждански въпроси на Сирийска арабска република, в оригинал и превод от арабски език на български език, с нотариална заверка от 18.11.2024г.на подписите върху документа положени от преводача Л. А. А., с рег. № 11316 нотариус А. И. №424, с район на действие [населено място]; ксерокопие на копие на семейна регистрация от граждански регистър от 22.03.2023г., издадена от МВР, Сирийска Арабска република в оригинал и превод от арабски език на български език с нотариална заверка от 18.11.2024г.на подписите върху документа положени от преводача Л. А. А. с рег. № 11317 нотариус А. И. №424, с район на действие [населено място]; незаверено ксерокопие от удостоверение на Х. Н. М.,[ЕГН] за съпруга и родствени връзки,с изх. № 2631 от 13.11.2024г., издадено от СО,район Т.; декларация от Т. А. М.,гражданин на Република България, с местожителство

[населено място] [община] от 14.11.2024г., с нотариална заверка на подписа рег. № 11199 от нотариус А. И. №424, с район на действие [населено място], че ще поеме напълно издръжката и ще осигури жилище на Д. М. Х. и Я. М. Х.; декларация по чл.72,ал.5 от Правилника за прилагане на ЗЧРБ от Т. А. М., гражданин на Република България, с местожителство с Фелдфебел [община] от 14.11.2024г., с нотариална заверка на подписа рег. № 11200 от нотариус А. И. №424, с район на действие [населено място], че до изпълнение на наложената ПАМ съгласно ЗЧРБ, ще осигурява жилище и издръжка на чужденеца; незаверени ксеро копия от удостоверения за пътуване зад граница на и карта на чужденец с хуманитерен статут на Р. Д. М. ,ЕГН [ЕГН] майка на жалбоподателя ; карта на чужденец на Х. М. Н. ,ЕГН [ЕГН]-баща на жалбоподателя и на Х. М. Х., ЕГН [ЕГН], малолетна сестра на жалбоподателя

От ДАБ – МС е представено по делото писмо изх. № КП-04-919/28.11.2024г., от което се установява, че на жалбоподателят Я. М. Х., е предоставен хуманитарен статут с влязло в сила решение №1433/17.02.2022г. на председателя на ДАБ-МС. Лицето е подало молба за самоотказ от предоставената международна закрила от 04.09.2024г. и с решение № 9521 от 12.09.2024г. на зам.-председателя на ДАБ при МС предоставената международна закрила в Република България на Я. М. Х. е прекратена. На 12.11.2024г. Я. М. Х. подава последваща молба за международна закрила, производството по разглеждането на която не е приключило. Към писмото са приложени заверени копия на посочените решения и молбите до председателя на ДАБ- МС на жалбоподателя.

Жалбоподателят, разпитан в проведеното открито заседание, чрез преводача, заяви че ако го пуснат от СДВНЧ ще живее при родителите си ,няма да живее в Д. и разказа, че майка му е домакиня, баща му работи в строителството с около 160лева надница, сега не работи ,безработен е, живеят от спестяванията си ,жалбоподателят имал също спестени пари ,ще живее при родителите си и ще работи при шефа си Т. ,който преди бил в С. сега се преместил в [населено място]

При така установените факти, Административен съд София-град приема следното от правна страна:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения срок от активно легитимирано лице, имащо правен интерес от оспорването на процесната заповед.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган – директорът на дирекция “Миграция” – МВР, който съгласно чл. 44, ал.1, вр. с ал. 6 ЗЧРБ е компетентен да издава заповеди за настаняване на чужденец в СДВНЧ.

Заповедта е издадена в предвидената от закона писмена форма, при липа на допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, и е мотивирана.

При постановяване на оспорената заповед не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила от категорията на съществените. Регулираните от ЗЧРБ обществени отношения и индивидуалната преценка на обстоятелствата по случая предопределя незабавно произнасяне на органа в защита на важен държавен и обществен интерес по смисъла на чл. 34, ал. 4 АПК. Още повече, че оспорващият е упражнил в пълна степен правото си на защита в хода на съдебното производство, като не е оборил релевираните от административния орган обстоятелства по чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, съставляващи фактически основания за

издаване на процесната ПАМ. В този смисъл е и практиката на ВАС (Решение № 1044 от 4.02.2022 г. на ВАС по адм. д. № 11781/2021 г., Решение № 2404 от 14.02.2020 г. на ВАС по адм. д. № 13483/2019 г., Решение № 10097 от 23.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 4794/2020 г., IV о.и др).

Неоснователни са оплакванията на жалбоподателя, че преводачът му е превел оспорената заповед на следващия ден, а не на 30.10.2024г., когато му е връчена. Оплакването е голословно ,неподкрепено с доказателства. Дори да се приеме, че това е така, това нарушение на административнопроизводствените правила не е съществено, доколкото не влияе на законосъобразността на издадения акт. То е извършено след постановяването му и би имало отношение към срока за обжалването му, който в случая е спазен.

В заповедта са изложени фактически и правни основания за издаването и, като органът изрично се е позовал на предложение № 5364р-26175/30.10.2024г, за да приеме, че е налице опасност от укриване. Не е необходимо административният акт да съвпада по време с излагането на съображенията, заради които е постановен. Възможно е те да предхождат акта и да се съдържат в отделен документ, предварително съставен, за да го инициира. Щом се базира на такъв подготвителен материал, изготвен от помощен орган, формулираните в него мотиви следва да се смятат обосноваващи административния акт (ТР № 16/1975 г. на ОСГК на ВС).

От мотивите на заповедта и предложението следва, че настаняването е с цел организиране на връщането до отпадане на пречките и създаване на необходимата организация по изпълнение на наложената ПАМ. Следователно, към момента на издаване на заповедта тепърва ще се предприемат действия по изпълнение на наложената ПАМ и ще се установи съществува ли разумна възможност за извеждането на жалбоподателя от страната.

Заповедта е и материално законосъобразна.

Няма спор и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че Я. М. Х., към датата на издаване на оспорената заповед има качеството на незаконно пребиваващ в страната чужденец. Правният статус, който даден чужд гражданин има, е решаващ за правомощията на държавата, в лицето на нейните компетентни органи, спрямо него. С оглед на това правилното установяване на правния статус на чуждия гражданин е елемент на материалната законосъобразност на предприетите спрямо него мерки. В случая следва да се има предвид и разпоредбата на чл. 44, ал.12 ЗЧРБ, според която настаняването в специалните домове за временно настаняване на чужденци не се прекратява, когато има сериозни основания да се предполага, че чужденецът е подал последваща молба за международна закрила единствено с цел да забави или да затрудни изпълнението на наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 или 3 от ЗЧРБ.

Безспорно е, че съгласно чл. 142, ал. 1 АПК материалната законосъобразност на индивидуалния административен акт се преценява от съда към момента на издаването му. Предмет на оспорения акт е мярката "принудително настаняване в специален дом за временно настаняване на чужденци", която принудителна мярка, при настъпване на нови обстоятелства, като възможност за замяната ѝ с друга по-лека, получаване на хуманитарен статут или невъзможност за изпълнение на наложената ПАМ, може да бъде прекратена или заменена с друга.

Фактическото настаняване на 30.10.2024г. на Я. М. Х., в СДВНЧ е последица от наложената по отношение на него ПАМ, на основание чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ.

Установени са и не се оспорват от страна на жалбоподателя изложените в Предложение, рег.№ 5364р-26175/30.10.2024 г. твърдения, вкл. че той: не притежава лични документи; подал е молба за международна закрила и е регистриран на 28.09.2021г. в ДАБ на МС РПЦ ,гр. Х.; в това производство от председателя на ДАБ-МС му е предоставен хуманитарен статут с Решение № 1443 от 17.03.2024г., което е влязло в сила ; подал е молба от 04.09.2024г.,чрез упълномощен адвокат за самоотказ от предоставената международна закрила, тъй като не живее в Република България, няма намерение да се връща в РБ и не желае да се ползва от предоставения статут ; че, въз основа на направения отказ , с решение № 9521/12.09.2024г. на заместник председателя на ДАБ-МС, предоставената му международна закрила е прекратена , като решението е влязло в сила на 12.11. 2024г.

Неоснователно е твърдението на жалбоподателя, че не е извършена преценка от органа за прилагане на някоя от другите по-леки обезпечителни мерки по чл. 44, ал. 5 ЗЧРБ. В предложението от началника на "П." при дирекция "Миграция" - МВР се съдържат съображения за липса на възможност за прилагане на по - леките мерки спрямо сирийския гражданин, като с оглед цялостното му поведение е направен извод за прилагане на мярката по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ. Хипотезите, очертани в, ал. 6 на чл. 44 ЗЧРБ, за принудително настаняване в СДВНЧ, в случай, че не е възможно ефективно прилагане на други достатъчни, но по-леки принудителни мерки са идентични с тези по чл. 15, § 1 от Директива 2008/115/ЕО: когато е налице опасност от укриване, или когато засегнатият гражданин на трета страна избягва или възпрепятства подготовката на връщането или процеса по извеждането. Каза се, че директорът на Дирекция "Миграция" е приел наличие на опасност от укриване, позовавайки се на цитираното предложение за принудително настаняване в СДВНЧ.

Съдът приема, че действията на жалбоподателя (след предоставяне на хуманитарен статут, чужденецът е напуснал страната, доброволно се е отказал от предоставената му в Република България международна закрила, върнат е обратно от Кралство Б. по реда на Наредбата за отговорността и координацията на държавните органи, осъществяващи дейности по прилагането на Регламент Д. и Регламент Евродак/ сочи на извод за непредвидимо поведение, с което цели да осуети реалното изпълнение на Заповед № 5364з-4694/30.10.2024 г. , издадена от директора на дирекция „Миграция“. Съдът не кредитира представения от жалбоподателя договор за преотдаване под наем на недвижим имот, доколкото същият е непълен, липсват подписи на страните сключили договора. Както той, така и нотариално заверените декларации от българския гражданин Т. А. М. са изготвени след издаване на обжалваната заповед и не са част от административната преписка, поради което административният орган е нямало как да ги вземе предвид при постановяване на административния акт. От друга страна изложеното в двете декларации противоречи на дадените в хода на съдебното производство обяснения на жалбоподателя, че след освобождаването му от СДВНЧ той ще живее заедно с родителите си в [населено място], а не в [населено място] както е посочено в представените декларации от Т. А. М., който ще му осигурява жилище в [населено място], [община], област Д. и издръжка.

Неоснователни са оплакванията, че по отношение на чужденеца, наложената мярката не е пропорционална, тъй като, не е налице опасност от укриване, жалбоподателят Х., според представляващия го адвокат цитат- „той не е дошъл вчера в държавата сам“, „има своите семейни и приятелски връзки“. Мярката по чл. 44, ал. 6 ЗЧРБ има обезпечителен характер с оглед наложената такава по чл. 39а, ал. 1, т. 2 ЗЧРБ.

Съгласно § 1, т. 4в ДР ЗЧРБ, "опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка по чл. 39а, ал. 1, т. 2 и 3" е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка.

Ето защо, при фактите по делото, съдът приема, че правилно административния орган е наложил мярката, като е приел, че са налице предвидените в закона материалноправни предпоставки за издаване на заповедта. Този извод е съобразен и с практиката на Съда на Европейския съюз (решение от 10.03.2022 г. по дело С-519/20, т. 37), според която единствено в хипотезата, когато има опасност с оглед преценката на всеки конкретен случай поведението на заинтересованото лице да осуети изпълнението на решението за връщане под формата на извеждане, държавите членки могат да го лишат от свобода, като го задържат.

Неотносими към преценката за законосъобразност на оспорената заповед са доводите в жалбата свързани със ситуацията в С. и липсата на анализ относно продължителността на пребиваването на жалбоподателя в България.

Предвид изложеното жалбата се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

При този изход на спора и при своевременно заявеното искане, администрацията има право на разноски, които съдът с оглед обема и качеството на осъществената процесуална защита определя на 100.00 лв., възнаграждение за юрисконсулт, на основание на основание 78, ал. 8 от ГПК, вр. с чл. 37 от ЗПП и чл. 25, ал. 1 от НЗПП.

Така мотивиран, Административен съд-София град, I - во отделение, 20 - ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Я. М. Х., [дата на раждане] ,гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН], срещу заповед № 5664з-4696 от 30.10.2024г. на директора на дирекция „Миграция“ –МВР.

ОСЪЖДА Я. М. Х., [дата на раждане] ,гражданин на С., ЛНЧ [ЕГН] да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Съдия: